

Posudek konzultanta na rigorózní práci

Ing. Mgr. Hany Kašparové

„Způsoby skončení pracovní poměru“

Předložená práce o rozsahu 112 stran textu je systematicky rozdělena do úvodu, 9 kapitol, z nichž všechny kromě poslední jsou dále vnitřně členěny, a závěru.

Autorka se nejprve zaměřuje na vývoj právní úpravy pracovního práva a institutu skončení pracovního poměru, dále na dokumenty Organizace spojených národů, Mezinárodní organizace práce a Rady Evropy vztahující se ke zvolenému tématu a na příslušnou úpravu v rámci Evropské unie. Dále následuje pojmové vymezení pracovního poměru a jeho skončení. Těžiště práce spočívá v 5. až 7. kapitole, v nichž je analyzována právní úprava skončení pracovního poměru na základě právních jednání, právních událostí a skončení pracovního poměru v některých zvláštních případech. V kapitole označené jako 8. věnuje autorka pozornost institutům souvisejícím se skončením pracovního poměru a v závěrečných kapitolách neplatnému rozvázání pracovního poměru a odborům a jejich funkci v oblasti skončení pracovního poměru.

V závěru autorka hodnotí právní úpravu skončení pracovního poměru, konstatuje, že „Institut skončení pracovního poměru je upraven komplexně, obsahuje zvláštní zákonnou ochranu postavení zaměstnance v souladu s mezinárodními standardy a splňuje požadavky na flexibilitu pracovních vztahů. Jedná se o úpravu, která je přehledná, jednoznačná a vůči svým adresátům jednotná.“

K práci byl dne 20. 2. 2017 vygenerován protokol o kontrole na plagiáty, podle něhož existuje 524 podobných dokumentů. Nejvyšší dosažená míra podobnosti je 8 %.

Se systematickým členěním textu je možno souhlasit. Jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují a jsou vzájemně provázané. Autorka netradičně očíslovala i úvod a závěr, kapitol tedy není 10, jak uvádí, ale 9. Vychází z odborné literatury časopisecké a knižní a dalších informačních zdrojů. V textu s nimi dobře pracuje a odkazuje na ně.

Zvolené téma je velmi významné, problematika skončení pracovního poměru je dlouhodobě předmětem zvýšeného zájmu teorie i praxe pracovního práva. Z úrovně textu je zřejmé, že autorka přistoupila k jeho zpracování se zájmem i potřebnými znalostmi.

Práci nelze vytknout závažnější nedostatky věcné ani formální, obsahuje pouze některé dílčí nepřesnosti. Autorka někdy používá pojem „právní úkon“ (např. str. 53 a 82), ačkoliv se tento pojem od 1. 1. 2014 již nepoužívá. Na str. 54 uvádí, že pokud o to zaměstnanec požádá, musí být v dohodě o rozvázání pracovního poměru uveden důvod rozvázání. Na str. 111 se zmiňuje o slabé ochranné funkci spojené s výpovědí ze strany zaměstnance, dohodou o

rozvázání pracovního poměru, zrušením pracovního poměru ve zkušební době a skončením pracovního poměru na dobu určitou. Práce má převážně popisný charakter. Oceňuji skutečnost, že autorka doplňuje rozbor právní úpravy příslušnou soudní judikaturou.

Závěrem konstatuji, že autorka prokázala velmi dobrou znalost zkoumané problematiky i schopnost samostatné tvůrčí práce. Práce splňuje požadavky kladené Rigorózním řádem Právnické fakulty UK na rigorózní práce, proto ji **doporučuji k obhajobě**.

V Praze dne 30. 5. 2017

doc. JUDr. Věra Štangová, CSc.
konzultant